

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۸/۱۹

احسان الله ارینزی

نړیوالی ټولنی

۷۴ برخه

سیمه بیزه ټولنی
اروپا
پنجم څپرکی
سیمه بیزه ټولنی
اروپایي ټولنی
اروپا

۱/۴ اروپایی شوری (European Council):

دا د EU د دولتونو د مشرانو شوری ده چې د هغه هېواد په غوښتنه جرگه کېږي چې د EU مشرتوب یې په غاړه وي. د اروپایي کمیسیون مشر هم په دې غونډو کې برخه اخلي. EC د روم په تړون کې نشته؛ خو د EU مشرانو کله چې په کال ۱۹۷۴ کې د لومړیځل له پاره سره ولیدل، پرېکړه وکړه چې بیا به هم سره گوري او خپلی موخي او لومړیتوبونه به ټاکي. دا شوری په کال ۱۹۹۲ کې رسمي شوه او په ۲۰۰۴ کې د EU د یو اداره کوونکي ارگان په توگه ومنل شوه. په دې شوری کې د EU ټول دولتي مشران برخه اخلي او په کال کې دوه ځله سره گوري. د EU د کورنیو بهرنیو مسایل څیري، د EU د تگلارو ټاکل او تشریح، د بهرنی کړنلارې ټاکل، د EU دفاعي او عدلي او قضایي کړنلارو (خط مشي) روښانه کول او د EU د لومړیتوبونو غوراوی د دې شوری په دنډو او واکونو کې وي. د دې شوری پرېکړه د اکثریت رایي غواړي.

EC د قانون جوړولو واک نه لري؛ خو په تېروڅو کلونو کې یې د اروپا په ډېرو بدلونونو او پرمختگونو کې رڼده ونډه لرلې.

EC مشر په اکثریت رایه د ۲.۵ کلونو له پاره ټاکل کېږي او دوه ځلي کار کولای شي. دا مشر د شوری د غونډو راپورونه اروپایي پارلمان ته استوي. [1]

۲/۴ - د وزیرانو شوری (Council of Ministers):

د وزیرانو شوری د EU د پرېکړو لور ارگان دی چې د غړو هېوادونو له ۱۵ وزیرانو، معمولاً بهرنیو چارو وزیرانو څخه جوړه ده او د قوانینو د تصویب مسوولیت لري. د هر هېواد وزیر د انگلیسي الفبا په ترتیب ۶ میاشتي د شوری ریاست په غاړه اخلي. د شوری رییس د غونډو د جوړېدو، د پایلو د اعلان، د قوانینو د لاسلیک او د نویو پروگرامونو د جوړولو مسوول وي. شوری په هرو شپږو میاشتو کې یوځل په بروکسل کې غیرعلني او اوږدې غونډې کوي؛ ځکه هر دولت د خپلو ملي گټو له پاره ډېر زیار باسي. په بله ژبه د وزیرانو شوری د EU هغه بنسټ دی چې په هغه کې د غړو هېوادونو گټې راساً مطرح کېږي.

که چېرته د بحث موضوع لویه او عمومي وي، د بهرنیو چارو وزیران ورځي او که موضوع ځانگړی وي، لکه کرنیزه تگلاره، بیا د کرنی وزیران برخه اخلي. [2]

د وزیرانو شوری عمومي پرېکړې لومړی د ټولو توافق ته اړتیا لري، که داسې اتفاق نه وي بیا رایه اچول کېږي او ۷۵% موافقو رایو ته اړتیا وي. په دې شوری کې غړي هېوادونه د خپلو نفوسو په اندازه، یا په بله ژبه وژني رایي Weighted Votes لري. لوی هېوادونه لکه فرانسه، جرمني، ایټالیا او برتانيا هر یو ۱۰؛ اسپانیا ۸؛ بلجم، یونان او پرتگال هر یو ۵، سویډن او استریا هر یو ۴؛ فنلند، دنمارک او ایرلند ۳ او کمکی لوکزامبورگ یوازې ۲ رایي لري. له هغه ځایه چې د هر تصویب له پاره ۶۲ رایو ته اړتیا ده، کمکی هېوادونه هم کولای شي چې په ځینو وختونو کې د پرېکړو مخه ونیسي.

د وزیرانو شوری په EU کې، د قانون جوړولو لومړنی ځای بلل کېږي. که څه هم چې ډېرې طرحې او وړاندیزونه د اروپایي کمېسیون لخوا برابرېږي؛ خو په پای کې دا د وزیرانو شوری ده چې د EU ډېر قوانین تصویبوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

په دې توگه د اروپايي شوری لویې دندې دا دي: د قوانینو په هکله پرېکړه (کله د اروپا د پارلمان په گډون)، له بهرنیو هېوادونو سره هوکړې، د EU کلنې بودجه، د غټو سیاستونو ټاکل او په EU کې د ننه د همغږی پیاوړی کول. د روم تړون له مخې دا شوری ډېر واک لري. [3]

۳/۴ - اروپايي کمېسیون European Commission

اروپايي کمېسیون د EU د غړو هېوادونو له هغه ۲۷ استازو څخه جوړ دی چې د هر دولت په وړاندیز؛ خو د ټولو دولتونو په توافق ټاکل کېږي او ۵ کاله کار کوي. دا کسان دویم ځل هم ټاکل کېدای شي. اروپايي کمېسیون یو استازی خپل مشر ټاکي. مشر پنځه مرستیالان لري او دا ټول باید د اروپايي پارلمان د تایید وړ وي. د دې کمېسیون غټې دندې دا دي: د EU د مصوبو او پروگرامونو د اجرا څار، د اروپا د لویوگټو تامین، EU اهدافو ته د رسېدو له پاره د تدابیرو نیول، د اساسي قانون تطبیق، د EU د قوانینو د تطبیق څار، د ټولني د بودجې تطبیق او د مدیریت او همغږي چارو مخ ته وړل. [4]

کمېسیون د EU د کابینې حیثیت لري او د اجرائیه قوې په څېر، د وزیرانو شوری د پرېکړو د عملي کولو ترتیبات نیسي، د وزیرانو شوری تصاوېب څاري او خپل وړاندیزونه د تایید له پاره دې شوری ته استوي. د کمېسیون غړي د خپل کار په وخت کې، د خپل هېوادګټي نه؛ بلکه د ټولې اروپا ګټي په پام کې نیسي او په خپلو پرېکړو کې خپلواکي (استقلالیت) لري.

که چېرې کوم هېواد له قانون څخه سرغړونه وکړي، کمېسیون کولای شي چې په اروپايي محکمه کې دعوا پرې کړي. د کمېسیون غړي نه شي کولی، چې د خپل کار په موده کې نورې دندې ولري او د اروپايي پارلمان په وړاندې مسوولیت لري.

کمېسیون په اونی کې یوځل غونډه کوي او خپل کارونه او فعالیتونه څېري. د وړاندیزونو تصویب، د سیاسي طرحو نهایی کول او د سیاسي لومړیتوبونو په نښه کول، د دې غونډې له اصلي موضوعاتو څخه دي. دا کمېسیون ۳۲۰۰۰ پرسونل (اداری کارکوونکی، څیړونکی، ژباړونکی او خدمات) لري او د EU ستر اجراییوی ارگان بلل کېږي.

کمېسیون له اروپايي شوری سره نږدې اړیکې لري او له شوری سره په ځینو مسایلو کې په همغږي کار کوي. [5] کمېسیون هر کال د خپل کار راپور اروپايي پارلمان او د غړو هېوادونو مشرانو ته لېږي. اروپايي پارلمان کولای شي چې د اروپايي کمېسیون د رنګېدو خبره وکړي. [6]

۴/۴ - اروپايي پارلمان European Parliament

د اروپا د ډېرو سکرو او پولادو ټولني، د کال ۱۹۵۲ په سپتمبر کې، د خپلو غړو هېوادونو د شپږو ملي پارلمانونو له ۷۸ استازو څخه یو شوری جوړه کړه. د کال ۱۹۵۸ په مارچ کې، د اروپا اقتصادي ټولنه او د اروپا د اتومي انرژي ټولنه هم د دې شوری سره یوځای او د اروپايي پارلمانونو شوری وبلل شوه. په کال ۱۹۶۲ کې د دې شوری نوم د (اروپا پارلمان) شو. [7]

دندې: پارلمان د EU مقننه قوه ده چې د قوانینو د جوړولو په وخت کې مشوره ورکوي او د قوانینو په تطبیق څار ساتي.

اروپايي ټولنه اوس له اووه ویش غړو هېوادونو څخه ۷۰۵ استازي او جمعا ۷۵۰۰ اداري او خدماتي کارکوونکی لري، چې د هر هېواد د نفوسو په اندول ټاکل کېږي او د اروپا د اوسیدونکو استازیتوب کوي. سره له دې چې هر هېواد په دې پارلمان کې د خپل نفوس په تناسب استازي لري؛ خو کوچنیو هېوادونو ته دا حق ورکړ شوی چې ډېر استازي ولري. په دې پارلمان کې پارلماني ډلې هم شته چې د گډو سیاسي نظریاتو له مخې جوړېږي. لکه د بېلابېلو هېوادونو سوسیال دموکراتان او داسې نور.

سمدلاسه په دې پارلمان کې د غړو هېوادونو د استازو شمېر داسې دی: جرمني ۹۹، فرانسه ۸۷، ایتالیا ۸۷، اسپانیا ۶۴، پولند ۵۴، هالنډ ۳۱، یونان ۲۵، بلجیم ۲۵، پرتگال ۲۵، چکيا ۲۴، هنگري ۲۴، سوېدن ۲۲، استریا ۲۱، فنلند ۱۶، دنمارک ۱۶، ایرلند ۱۵، سلواکیا ۱۴، لیتوانیا ۱۳، لاتویا ۹، سلوونییا ۷، قبرس ۶، استونی ۶، لوکزامبورگ ۶، بلغاریا ۱۷، رومانی ۳۳، کروشیا ۱۲ او مالټا ۵.

پخوا به دا استازي د غړو هېوادونو د پارلمانونو د ټاکنو په وخت کې، د خلکو په خوښه ټاکل کېدل؛ خو ستونزه دا وه چې کله به د یو ملي پارلمان د کار موده پای ته ورسېده، په اروپايي کمیسون به د همغه هېواد د استازي/ استازو دنده پای ته ورسېده، له همدې امله په کال ۱۹۷۹ کې پرېکړه وشوه چې د اروپايي پارلمان استازي به د غړو هېوادونو لخوا ټاکل کېږي.

د اروپا پارلمان استازي کولای شي چې د خپلو هېوادونو د پارلمانونو غړیتوب هم ولري. [8] د اروپا پارلمان اصلي دندې:

- د قانون جوړونې په اړه مشوره او نظر ورکول او د قوانینو وضع کول،
 - د ټولني، په ځانګړي توګه د کمېسیون او شوری په کارونو څار،
 - د EU د بېلابېلو څانګو د هغه بودجې تصویبې اړد چې د شوری له خوا وړاندې شوې وي.
- که چېرته بودجه په پارلمان کې ۴۵ ورځې وځنډېږي، تصویب شوی ګڼل کېږي.

د پارلمان واک:

د اروپا پارلمان او د EU د وزیرانو شوری، لکه د یو هېواد د ملی شوری د ولسي او مشرانو جرگو حیثیت لري. د EU د نوي اساسي قانون سره سم، د پارلمان واکونه ډېر شوي او د سیاست جوړولو نژدې ټول مراکز د پارلمان تر نظر لاندې کار کوي. اوس د اروپا پارلمان د قوانینو په اړه د مشورو په څنګ کې، خپله هم قوانین جوړولای شي. د مشورې په صورت کې لومړی د اروپا کمېسیون، یوه طرحه د اروپا شوری ته او نقل یې پارلمان ته استوي. د پارلمان یوه ځانګړی کمېټه دا طرحه ګوري، بیا د پارلمان غونډې ته ځي او بېرته یې کمېسیون ته استوي چې په اصل متن کې، د دوی له نظر سره سم تعدیلات راولي. کمېسیون د پارلمان د نظریاتو د منلو مکلفیت نه لري؛ خو د اروپایي محکمې، د پارلمان د نظریاتو د نه اوریدلو په صورت کې، شوي کارونه یې اعتباره اعلانولای شي. پارلمان همدا شان د EU او هغه هېوادونو په ژمنلیکونو (عهدنامه) په هکله هم نظر ورکولای شي چې د ټولني غړیتوب نه لري. اروپایي ټولنه د سوداګریزه تړونونو او ګمرکي تعرفو څخه پرته، په نورو مسایلو کې د پارلمان مشوره اخستلای شي.

د اروپا شوری کله چې د کوم کار (بهرني سیاست یا امنیت) په اړه د پارلمان نظر غواړي، د وقت قید هم ږدي، که چېرې پارلمان په ټاکلي وخت کې نظر ورنکړي، د شوری پرېکړه نهایی بلل کېږي.

پارلمان د اروپایي شوری په لاندې پرېکړو باندې د (وتو) حق لري:

- د کوم غړي هېواد له خوا د مدني حقوقو د پرله پسې او برېښو تر پېښو لاندې کولو مجازات،
- دا لاندې درېډوله نړیوالې هوکړې: د همکارۍ د پروګرامونو په اړه هوکړې، داسې هوکړې چې د اروپایي ټولني له پاره مالي ګټې ولري او درېیم د ګډو پرېکړو په اړه د قوانینو د اصلاح هوکړې،
- د اروپایي شوری اجرائیه طرحې او د شوری د بودجې جوړښت،
- د پارلمان د دریخ په اړه د اروپایي شوری پرېکړې.

جوړښت: د ماسټریخت تړون د بیا کتنې له مخې، په قانون جوړولو سربېره د اروپایي پارلمان واکونه نور هم ډېر شول، په ځانګړي توګه د وړاندیزونو د منلو واک. د مثال په توګه پارلمان کولای شي چې له کمېسیون څخه و غواړي چې خپلې هغه طرحې چې د اروپایي ټولني د قانون له مخې، د هر تړون د اجرا په برخه کې جوړېږي پارلمان ته واستوي. پارلمان کولای شي چې د خپلو ۲۵% غړو په غوښتنه، د اروپایي ټولني د قوانینو د اجرا د مدیریت د کمزورتیا او د دې قوانینو تر پېښو لاندې کولو (نقض) په وخت کې، د پلټنې، څېړنې او پوښتنې کمېټه جوړه کړي.

د اروپایي ټولني د اساسي قانون له مخې هر اوسیدونکی کولای شي چې اروپایي پارلمان ته شخصي یادله بیز شکایتونه ولېږي. [9]

د هغه مامور ټاکنه هم د پارلمان کار دی چې د اروپایي ټولني د هر بنسټي ارګان د مدیریتي کمزورتیا د څېړلو له پاره اړین وي. دا مامور چې د پارلمان د رایې له مخې غوره کېږي، د اروپایي کمېسیون د غړي په څېر وي، په خپله دنده کې خپلواکه وي او هغه وقت لېږي (عزل) کېدای شي چې محکمه یې د نه وړتیا پرېکړه وکړي. [10]

مقر: د اروپا پارلمان ځانګړی ځای نه لري، دارالانشاء یې په لوګزامبورګ، غونډېږي د فرانسې په سټراسبورګ او د کمېسیون غونډې یې په بروکسل کې کېږي.

۵/۴ - د اروپا د عدالت محکمه European Court of Justice

اروپایي محکمه چې اوس د EU ستره قضایي مرجع شمېرل کېږي، د اروپا د ډېرو سکرو او پولادو ټولني د تړون له مخې، د دې له پاره جوړه شوه چې د اروپایي ټولني د بېلابېلو بنسټونو تر منځ د واک انډول (توازن) وساتي او د ټولني د حقوقو د اجرا او څار او د اروپایي ټولني د غړو هېوادونو او اروپایي ټولني د بنسټونو تر منځ، د منځګړي او حکم دندې په غاړه لري. محکمه له اروپایي قوانینو څخه د سرغړونکو هېوادونو دوسې څېرې، د ټولني د غړو هېوادونو او نورو هېوادونو او اروپایي ټولني تر منځ، شخړې اوري او څېرې. د غړو هېوادونو محکمې هم کولای شي چې د اړتیا په وخت کې، د دې محکمې څخه مشوره او د ابهام په وخت کې د قوانینو تفسیر و غواړي. [11]

د اروپایي ټولني د غړو هېوادونو نهایی محکمې، باید د ټولني د حقوقو د تفسیر او اعتبار په شان موضوعات، اروپایي محکمې ته وړاندې کړي. دې حق اروپایي محکمې ته واک ورکړی چې هم د اساسي حقوقو او هم په ځانګړو مسایلو لکه د کورنیو بازارونو د واک او حقوقو په شان، مسایلو کې پرېکنده برخه ولري.

اروپایي محکمه د غړو هېوادونو په شمېر قاضیان لري چې د EU له خوا د ۶ کلونو له پاره ټاکل کېږي. هر هېواد کولای شي چې یو قاضي او یو مدافع وکیل محکمې ته وپېژني. EU هغه قاضیان او مدافع وکیلان غوره بولي چې په خپلو هېوادونو کې لوړ علمي نوم ولري او د رایې په ورکولو کې به بشپړه توګه خپلواکه وي. په هرو دريو کلونو کې د اروپایي محکمې ۷ - ۸ قاضیان نوي کېږي.

د محکمې مشر د نورو قاضیانو په پټه رایه، د دريو کلونو له پاره ټاکل کېږي او دوه ځلي کار کولای شي. محکمه څو ځانګړي لري چې په هره یوه کې د لومړنیو محاکمو په شان ۳ - ۵ قاضیان کار کوي. د دې ځانګړو مشران د یو کال له پاره د اروپایي محکمې له خوا ټاکل کېږي. [12]

واکونه: اروپایي محکمه دوه ډوله واکونه لري: مشورتي او قضایي.

د محکمې مشوره هغه وخت اغېزمنه ده، چې د اروپاییتولنې غړی هېوادیا اروپایي کمېسیون، له بل داسې هېواد سره د تړون د لاسلیک په درشل کې وي چې د اروپاییتولنې غړي نه وي او له اروپایي محکمې څخه نظر وغواړي. که محکمه ووايي چې دا تړون د EU له احکامو سره په ټکر کې دی، نه لاسلیک کېږي. په قضایي واکونو کې د اروپایي محکمې او د هېوادونو د ملي محاکمو، د اقداماتو په برخه کې توپيرونه شته. که چېرته یوه مسله مخامخ اروپایي محکمې ته راغلي وي، د محکمې پرېکړه له بشپړو څېړنو او پوښتنو وروسته نهایی وي؛ خو که مسله لومړی د کوم هېواد په خپله محکمه کېږل شوې او بیا اروپایي محکمې ته راجع شوې وي، داسې مسله به بېرته په هماغه ملي محکمې کې په مخ وړل کېږي؛ خو د اروپایي محکمې مشوره به ورسره وي. په داسې حالاتو کې نهایی پرېکړه هم په هماغه ملي محکمې کې اورول کېږي. د EU ټول غړي هېوادونه مکلف دي چې د اروپا د عدالت محکمې پرېکړې ومني. په اروپایي محکمې کې د قضاوت په مسایلو کې د ۹ قاضیانو شتون اړین دي؛ خو په مهمو مسایلو کې ۱۵ قاضیان باید حضور ولري. [13]

۶/۴ - د تمیز محکمه:

د اروپا د تمیز محکمه په کال ۱۹۷۵ کې، دماستریخت تړون له لاسلیک وروسته جوړه شوه او جوړښت او اساسنامه یې کټ مټ د اروپایي محکمې په شان دی. د تمیز ۱۲ غړي د هغه ذواتو له ډلې څخه چې په خپلو هېوادونو کې هم ورته (مشابه) واکونه ولري، د اروپایي پارلمان په مشوره، د اروپایي شوری له خوا د ۶ کلونو له پاره ټاکل کېږي او دوه ځلې کار کولای شي. رییس د دريو کلونو له پاره د همدې ۱۲ کسانو له منځه او خوښه غوره کېږي او دوه ځلې کار کولای شي. د تمیز قاضیان په خپل کار کې خپلواکي لري؛ خو له قانونه هېڅ مغایر کار نه شي کولای او د بل هېڅ بنسټ یا دولت خبره به نه مني. د تمیز محکمه د EU او اړونده ارګانونو عواید او لګښتونه پلټي او د هر مالي کال په پای کې، اروپایي پارلمان او شوری ته، د کارونو د قانوني اجرا په هکله راپورونه استوي. دا محکمه په حقیقت کې د اروپایي ټولني د محاسبې څانګه ده او ځکه جوړه شوې چې په اروپایي ټولنه کې د رشوت او اداري فساد مخه ونیسي. مقر: د تمیز محکمې مقر په لوګزامبورګ کې دی. [14]

۷/۴ - د بشري حقونو اروپایي محکمه European Court of Human Rights :

دا دفتر د بشري حقونو د اروپایي کمېسیون د احکامو د اجرا له پاره، چې د بشري حقونو د اروپایي دفتر اساسنامه بلل کېږي، په کال ۱۹۵۰ جوړ او په ۱۹۵۸ کې په استراسبورګ (فرانسه) کې فعال شو. جوړښت: دا محکمه د اروپایي شوری په اندازه غړي لري چې هر یو د یو هېواد استازیتوب کوي او د کار موده یې ۹ کاله ده. اروپایي هېوادونه خپل ۳ - ۳ قاضیان د هغوی د علمي او اخلاقي صلاحیتونو له مخې، اروپایي شوری ته ورپېژني چې دوه یې باید د هماغه هېواد تابعیت ولري. د محکمې رییس او نایب، د همدې قاضیانو له منځه او د دوی په خوښه ټاکل کېږي. په هره غونډه کې باید کم تر کمه ۹ قاضیان حضور ولري او د هغه هېواد ملي قاضي باید حاضر وي چې دعویې په محکمې کې روانه وي. د بشري حقونو اروپایي محکمه د اړتیا په وخت کې غونډې کوي. د بشري حقونو د اروپایي کنوانسیون، د موادو د نقض او د زیان د جبران د مسایلو څېړل، د دې محکمې په واکونو کې راځي. د محکمې پرېکړې نهایی دي او د کنوانسیون لاسلیک کوونکي، د اروپایي ټولني د وزیرانو شوری تر نظر لاندې، د محکمې د پرېکړو د عملي کولو مسوولیت په غاړه لري. [15]

۸/۴ - د بشري حقونو اروپایي کمېسیون European Commission of Human Rights :

ټول هغه هېوادونه چې د بشري حقونو اروپایي کنوانسیون یې لاسلیک کړی، د دې کمېسیون غړي بلل کېږي. هر هېواد یو استازی لري؛ خو په کمېسیون کې د خپل هېواد د استازي په نامه نه؛ بلکه د مسلکي شخص په توګه کار کوي او د EU د وزیرانو شوری له خوا غوره کېږي. کمېسیون د اړتیا په وخت کې غونډې کوي. د کمېسیون د نهم نمبر پروتوکل له مخې افراد، ډلې او نادولتي ټولني هم خپلې لانجې د بشري حقونو اروپایي کمېسیون ته وړاندې کولای شي. فعالیتونه: EU د شلمې پېړۍ تر ټولو لویه او بريالی ټولنه، د سیمه ییز پیوستون او همغږۍ بڼه بیلګه ده چې د اروپا د وخت د دوو لویو هېوادونو، فرانسه او جرمني، په ګډه هڅه او مرسته جوړه او تر اوسه فعاله ده. EU دومره کار وکړ چې اوس اروپا په نړۍ کې ځانګړی دریځ، ملي ورځ (د می نهمه)، ځانګړی سرود او بیرغ، ګمرکي اسانتیاوې او ګډ پولې واحد لري، کرنیزه تګلارې یې یو شان دي او د سوداګرۍ، ژوند چاپیریال او ډیرو نورو ټولنیزو او اقتصادي چارو کې، په بشپړه مشوره په مخ روان دی. [16]

د EU پلازمینه: د EU کومه ځانګړې پلازمینه نه لري او بنسټونه یې په بېلابېلو اروپایي هېوادونو کې ځای په ځای دي. اروپایي کمېسیون او د وزیرانو شوری په بروکسل (بلجیم) کې دی، د اروپایي پارلمان او کمېسیونونو غونډې

هم په همدې ښار کې کېږي، له همدې امله ځينې خلک بروکسل په بالقوه توګه د EU پلازمینه بولي. اروپايي پارلمان په ستراسبورګ (فرانسې) کې دی. د اروپايي شوری او د بشري حقونو اروپايي کمېسيون هم په همدې ښار کې موقعیت لري.

د اروپا عدالت محکمه او د اروپا د پارلمان دارالانشا په لوکزامبورګ کې فعال دی. د EU مرکزي بانک په فرانکفورت (جرمني) او د اروپايي پانګونې بانک په لوکزامبورګ کې کار کوي. [17]

- [1] سازمان های بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۲۵۱ – ۲۵۳.
- [2] سازمان های بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۲۵۴
- [3] نړیوال سازمانونه، محمد نظیم سمون، ص ۱۹۹-۲۰۰
- [4] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ، ص ۳۰۸-۳۰۹
- [5] Google.com
- [6] نړیوال سازمانونه، محمد نظیم سمون، ص ۲۰۷
- [7] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ، ص ۳۱۳-۳۱۴
- [8] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۱۳-۳۱۴ او Google.com
- [9] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ، ص ۳۱۵-۳۱۷
- [10] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ، ص ۳۱۸
- [11] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ، ص ۳۱۸
- [12] سازمان های بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد ، ص ۲۵۷
- [13] سازمانهای بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۲۵۷.
- [14] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ، ص ۳۱۹-۳۲۰
- [15] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ، ص ۳۲۰-۳۲۱
- [16] سازمانهای بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ، ص ۲۵۹
- [17] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۲۱-۳۲۲